

Рогачъ (Еленъ).

(Разказва единъ ловець .

— Азъ и още 8 души ловци — помаци стигнахме при Малка-Сюткия — една красива мѣстность въ Родопскитѣ планини и навлѣзохме въ една великолѣпна борова гора, гдѣто рѣдко е стѣпалъ човѣшки кракъ. Бѣхме въ царството на рогачитѣ, затова трѣбваше да се спотайваме и да прѣкарваме нощта безъ огънь, треперящи прѣвъ цѣлото врѣме.

Азъ не мигнахъ. Подпрѣлъ гърбътъ си до единъ боръ, азъ разгледвахъ околността и размишлявахъ. Планинскитѣ усои чми се видѣха като особно царство, обширно до безкрайность, богато съ студени и бистри извори, послано съ зеленина, накитено съ най-разноцвѣтни вѣнци, населено съ многомилионни най-разнообразни по голѣмината си създания . . .

И верѣдъ туй царство, рогачътъ е, който справедливо може да се нарече *царь на горитѣ*. По всички голѣми лѣсове на Стара Планина, Рила, Родопи, Срѣдня гора и др.